

อิทธิพลของการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพ
การทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*
THE INFLUENCE OF INTERNAL CONTROL AND RISK MANAGEMENT
ON THE WORK EFFICIENCY OF ACCOUNTANTS IN BANGKOK AND
METROPOLITAN REGION

ปทุมพร ปัจจุโส¹ และ พรรณทิพย์ อย่างกลั่น²

Pathumpon Patjuso¹ and Phanthip Yangklan²

¹⁻²มหาวิทยาลัยศรีปทุม

¹⁻²Sripatum University, Thailand

Corresponding Author's Email: pathumpon.juso@gmail.com

วันที่รับบทความ : 31 กรกฎาคม 2568; วันที่แก้ไขบทความ 20 สิงหาคม 2568; วันที่ตอบรับบทความ : 22 สิงหาคม 2568

Received 31 July 2025; Revised 20 August 2025; Accepted 22 สิงหาคม 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาอิทธิพลของการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 382 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ

Citation:

* ปทุมพร ปัจจุโส และ พรรณทิพย์ อย่างกลั่น. (2568). อิทธิพลของการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(5), 575-593.

Pathumpon Patjuso and Phanthip Yangklan. (2025). The Influence Of Internal Control And Risk Management On The Work Efficiency Of Accountants In Bangkok And Metropolitan Region.

Modern Academic Development And Promotion Journal, 3(5), 575-593.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ผลการวิจัย พบว่า 1) การควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ได้แก่ ด้านกิจกรรมการควบคุม ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามประเมินผล มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี 2) การบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ได้แก่ ด้านการจัดการความเสี่ยง การติดตามความเสี่ยง มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี
คำสำคัญ: การควบคุมภายใน, การบริหารความเสี่ยง, ประสิทธิภาพการทำงาน, ผู้ทำบัญชี

Abstract

This study aimed to: (1) examine the influence of internal control on the job performance of accountants in Bangkok and its metropolitan area, and (2) examine the influence of risk management on the job performance of accountants in Bangkok and its metropolitan area. The research employed a quantitative approach. The sample consisted of 382 accountants in Bangkok and its metropolitan area. A questionnaire was used as the data collection instrument, and the data were analyzed using descriptive statistics, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis.

The research findings revealed that: (1) internal control - specifically, control activities, information and communication, and monitoring and evaluation - had a significant positive influence on the job performance of accountants, and (2) risk management - specifically, risk management processes and risk monitoring - had a significant positive influence on the job performance of accountants.

Keywords: Internal Control, Risk Management, Work Efficiency, Accountant

บทนำ

ในบริบทของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เมืองธุรกิจและหน่วยงานต่าง ๆ ตั้งอยู่อย่างหนาแน่น ส่งผลให้เกิดความต้องการผู้ทำบัญชีที่มีความรู้ความสามารถและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่ม

มากขึ้น โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนจึงต้องเผชิญกับความเสี่ยงและความท้าทายที่หลากหลาย การมีระบบควบคุมภายในที่เข้มแข็งและการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงและความยั่งยืนขององค์กร (COSO, 2013; IFAC, 2022)

การบริหารความเสี่ยงถือเป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ที่สนับสนุนหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยช่วยให้การวางแผน การใช้ทรัพยากร และการติดตามผลการดำเนินงาน มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ภายใต้สถานการณ์ที่องค์กรล้วนเผชิญกับความไม่แน่นอนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย การบริหารความเสี่ยงที่ดีควรเริ่มจากการระบุ วิเคราะห์ และจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง พร้อมกำหนดแนวทางการจัดการอย่างเหมาะสม (กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2559)

ดังนั้น การศึกษาอิทธิพลของการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อทำความเข้าใจการนำระบบดังกล่าวมาใช้ในองค์กร และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชี ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงาน เพิ่มประสิทธิภาพลดความเสี่ยง และเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงินในระดับองค์กร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

การทบทวนวรรณกรรม

ปทุมพร หิรัญสาลี (2566) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการควบคุมภายในที่ดีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผลการวิจัยพบว่า การควบคุมภายในที่ดี ซึ่งประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้าน

การติดตามและประเมินผล ล้วนมีความสัมพันธ์และอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการควบคุมภายในที่มีคุณภาพสามารถช่วยส่งเสริมให้การทำงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารงานในองค์กรจึงควรให้ความสำคัญต่อการควบคุมภายในอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการเน้นการพัฒนาและบริหารจัดการด้านสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถรับทราบถึงจุดบกพร่องที่เกิดขึ้น และนำไปสู่การแก้ไขและป้องกันได้อย่างทันทั่วทั้งที่ พร้อมทั้งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จักรีวรรณ จูเมือง (2566) การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครผลการศึกษา โดยผลการศึกษา พบว่า (1) ปัจจัยที่เกี่ยวกับการควบคุมภายใน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผล ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งในด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ด้านการจัดหาทรัพยากร ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน และด้านความพึงพอใจของทุกฝ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านการควบคุมภายในในมิติของสภาพแวดล้อมการควบคุม และด้านการประเมินความเสี่ยง ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์กรในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแต่อย่างใด (2) สำหรับปัจจัยด้านการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร ด้านกลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ การจัดการความเสี่ยง การทบทวนและการปรับปรุง และด้านข้อมูล การสื่อสาร และการรายงานผล ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ด้านการจัดหาทรัพยากร ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน และด้านความพึงพอใจของทุกฝ่าย ยกเว้นเฉพาะด้านกลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ ที่ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาทรัพยากร ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน และด้านความพึงพอใจของทุกฝ่าย รวมถึงการบริหารความเสี่ยงในด้านการทบทวนและปรับปรุงข้อมูล ซึ่งไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ

การปฏิบัติงานของนักบัญชีในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในด้านความพึงพอใจของทุกฝ่าย ทั้งนี้ผลการศึกษาทั้งหมดมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

Abiodun, E. A. (2020) ศึกษาเรื่อง ขั้นตอนการควบคุมภายในและประสิทธิภาพ การดำเนินงานของบริษัท ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการควบคุมการตรวจสอบภายใน การบริหารความเสี่ยง และการปฏิบัติตรวจสอบกับความสำเร็จขององค์กร อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติควบคุมและสภาพแวดล้อมการควบคุมมีผลกระทบเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ผลการสำรวจแนะนำให้มีการตรวจสอบและจัดการผู้ตรวจสอบภายใน อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ผู้ตรวจสอบภายในต้องตรวจสอบและประเมินกรอบการควบคุมภายในและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละแผนก การจัดการควรประเมินระดับความเสี่ยง ที่คาดหวังอย่างรอบคอบและพยายามจัดการความเสี่ยงในบางจุด

การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงเป็นกลไกสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ทั้งสองระบบมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการเสริมสร้างประสิทธิภาพ การควบคุมความเสี่ยงเน้นจัดการความเสี่ยงทางการเงินและการทุจริต ส่วนการควบคุมภายในแก้ไขข้อบกพร่องของกระบวนการทำงาน การออกแบบระบบควบคุมภายในควรคำนึงถึงบริบทและขนาดขององค์กร เพื่อให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยเฉพาะในงานบัญชี ความสามารถในการดำเนินงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย ถูกต้อง รวดเร็ว และมีมาตรฐาน สะท้อนถึงการบริหารจัดการที่ดี ความสามารถของบุคลากร และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทำบัญชีในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวนทั้งสิ้น 67,766 คน (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2567) โดยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพผู้ทำบัญชี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณตามแนวทางของ Krejcie และ Morgan (1970) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ร้อยละ 5 (0.05) และระดับความเชื่อมั่น 95%

2. เครื่องมือในการวิจัย

โดยมีการออกแบบเครื่องมือในการวิจัยด้วยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิดเลือกคำตอบได้เพียงคำตอบเดียว (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ด้านบัญชี ประเภทธุรกิจการทำงานด้านบัญชี ตอนที่ 2 ถึง ตอนที่ 4 จะใช้มาตราวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale) เป็นการวัดแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ของลิเคิร์ท รายละเอียดดังนี้ ตอนที่ 2 แบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมภายใน ตอนที่ 3 แบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ตอนที่ 4 แบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวข้องโดยรวบรวมข้อมูลเชิงทฤษฎี แนวความคิด และหลักการ เกี่ยวกับอิทธิพลของการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย

2. นำกรอบแนวคิดที่ได้มาสร้างเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน โดยพิจารณาให้เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย

3. เสนอดัชนีฉบับแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความครบถ้วน และความครอบคลุมของเนื้อหา พร้อมนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยเพื่อยืนยันใจว่ามีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1. การประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่พัฒนาตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีความรู้ความ

เชี่ยวชาญด้านการบัญชี การควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความครอบคลุม และความชัดเจนของข้อคำถาม โดยใช้วิธีประเมิน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ +1 หมายถึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์, 0 หมายถึงไม่แน่ใจ และ -1 หมายถึงไม่สอดคล้อง ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผลการประเมินพบว่าค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.972 แสดงว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในระดับสูง 2. การประเมินความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ภายหลังการปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อกำหนดค่าความเชื่อมั่นด้วย ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมภายใน ด้านการบริหารความเสี่ยง และด้านประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี โดยเกณฑ์การยอมรับคือมีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.70 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นเพียงพอและเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือรับรองจากคณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อทำการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (2) ผู้วิจัยดำเนินการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ (3) ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบรับ จำนวน 382 ชุด ซึ่งสอดคล้องกับขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด (4) ดำเนินการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอในรูปแบบตารางคำอธิบายผลจากค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้ 1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์แจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2. การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ตามวิธีการของเพียร์สัน (Person's correlation coefficient) โดยแปลความหมายค่าสหสัมพันธ์ตามเกณฑ์ (Hinkle D.E.1998) 3. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

: MRA) โดยการหาค่าอำนาจพยากรณ์ (Regression equation) และหาค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยแบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของอิทธิพลของการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 382 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 กลุ่มอายุ 25 – 35 ปี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 ประสบการณ์การทำงานด้านบัญชีระหว่าง 1 – 3 ปี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 บริษัทเอกชน จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 และตำแหน่งเจ้าหน้าที่บัญชี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมภายใน ด้านการติดตามประเมินผล เป็นอันดับแรก ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.604) ต่อมา คือ ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.579) ด้านกิจกรรมการควบคุม ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.632) ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.672) และด้านการประเมินความเสี่ยง ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.696) ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ด้านการติดตามความเสี่ยง เป็นอันดับแรก ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.575) ต่อมา คือ ด้านการจัดการความเสี่ยง ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.595) และ ด้านการระบุความเสี่ยง ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.623) ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของผู้ทำบัญชี ด้านคุณภาพ เป็นอันดับแรก ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.557) ต่อมา คือ ด้านความถูกต้องของข้อมูลบัญชี ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.596) ด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.565) และ ด้านความทันเวลา ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.604) ตามลำดับ

การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson correlation coefficient)

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	CEM	RAM	CTA	IAC	MAE	RID	RMM	RMT	QLA	TLA	AAI	SRA
CEM	1											
RAM	.792**	1										
CTA	.753**	.805**	1									
IAC	.716**	.766**	.820**	1								
MAE	.696**	.759**	.746**	.788**	1							
RID	.648**	.648**	.675**	.685**	.745**	1						
RMM	.650**	.674**	.675**	.705**	.714**	.806**	1					
RMT	.627**	.671**	.648**	.682**	.681**	.765**	.816**	1				
QLA	.621**	.595**	.630**	.638**	.688**	.693**	.706**	.708**	1			
TLA	.585**	.556**	.590**	.598**	.593**	.616**	.664**	.689**	.803**	1		
AAI	.630**	.609**	.651**	.639**	.605**	.607**	.645**	.686**	.733**	.833**	1	
SRA	.565**	.583**	.637**	.635**	.632**	.595**	.652**	.663**	.715**	.785**	.834**	1

**ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 สภาแวดล้อมการควบคุม (CEM) การประเมินความเสี่ยง (RAM) กิจกรรมการควบคุม (CTA) ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร (IAC) การติดตามผลประเมินผล (MAE) การระบุความเสี่ยง (RID) การจัดการความเสี่ยง (RMM) การติดตามความเสี่ยง (RMT) ด้านคุณภาพ (QLA) ด้านความทันต่อเวลา (TLA) ด้านความถูกต้องของข้อมูลบัญชี (AAI) ด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ (SRA)

จากตารางที่ 1 พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่าง 2 ตัวแปร มีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง .556 - .834 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือกับด้านความถูกต้องของข้อมูลบัญชีมีความสัมพันธ์กันสูงสุด มีค่าเท่ากับ .834 และด้านความทันต่อเวลากับการประเมินความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กันต่ำสุด มีค่าเท่ากับ .556 จากการวิเคราะห์พบ 7 คู่ตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์ในระดับสูง เรียงลำดับ ดังนี้ 1. ด้านความทันต่อเวลา (TLA) กับ ด้านความถูกต้อง

ต้องของข้อมูลบัญชี (AAI) ($r = .833$) 2. ด้านความทันต่อเวลา (TLA) กับ SRA ($r = .785$) 3. การติดตามความเสี่ยง (RMT) กับด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ (SRA) ($r = .663$) 4. กิจกรรมการควบคุม (CTA) กับ ด้านความทันต่อเวลา (TLA) ($r = .590$) 5. ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร (IAC) กับด้านความทันต่อเวลา (TLA) ($r = .598$) ตามลำดับ

ผลทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้หน่วยวิเคราะห์ทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปผลการทดสอบได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านคุณภาพ

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	1.201	.152		7.913	.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	.183	.052	.221	3.553	.000**
การประเมินความเสี่ยง	-.067	.058	-.083	-1.157	.248
กิจกรรมการควบคุม	.117	.064	.133	1.831	.068
ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	.105	.068	.109	1.533	.126
การติดตามผลประเมินผล	.379	.059	.412	6.477	.000**

$N = 382$, $R = .724^a$, $R^2 = .525$, $SE_{est} = 0.386$, $F = 83.002$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาอิทธิพลของการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สมมติฐานที่ 1 การควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงาน ด้านคุณภาพของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการติดตามผลประเมินผล ค่า sig เท่ากับ 0.000 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ตามลำดับ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม และ ด้านข้อมูลสารสนเทศและ

การสื่อสาร ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีด้านความทันต่อเวลา

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	1.203	.180		6.679	.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	.214	.061	.238	3.501	.001**
การประเมินความเสี่ยง	-.042	.068	-.048	-.608	.544
กิจกรรมการควบคุม	.137	.076	.143	1.796	.073
ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	.181	.081	.174	2.230	.026**
การติดตามผลประเมินผล	.220	.070	.220	3.160	.002**

N = 382, R = .657, R² = .432, SE_{est} = 0.458, F = 57.110

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 การควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงาน ด้านความทันต่อเวลาของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามผลประเมินผล ค่า sig = 0.001 และ ค่า sig = 0.002 ที่ระดับมีนัยสำคัญ 0.05 ตามลำดับ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนด้านการประเมินความเสี่ยงและด้านกิจกรรมการควบคุม ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีด้านความถูกต้องของข้อมูลบัญชี

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	1.113	.168		6.620	.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	.214	.057	.241	3.740	.000**
การประเมินความเสี่ยง	.003	.064	.004	.052	.959
กิจกรรมการควบคุม	.215	.071	.227	3.019	.003**
ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	.186	.076	.180	2.446	.015**
การติดตามผลประเมินผล	.121	.065	.123	1.871	.062

$N = 382$, $R = .701$, $R^2 = .492$, $SE_{est} = 0.428$, $F = 72.747$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 การควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงาน ด้านความถูกต้องของข้อมูลบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านความถูกต้องของข้อมูลบัญชีของผู้ทำบัญชี ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านกิจกรรมการควบคุม และ ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร ค่า $sig = 0.000$ ค่า $sig = 0.003$ และ ค่า $sig = 0.015$ ที่ระดับมีนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนด้านการติดตามผลประเมินผล และด้านการประเมินความเสี่ยง ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	1.278	.162		7.884	.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	.069	.055	.082	1.254	.211
การประเมินความเสี่ยง	-.013	.062	-.016	-.216	.829
กิจกรรมการควบคุม	.216	.069	.241	3.149	.002**
ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	.180	.073	.185	2.463	.014**
การติดตามผลประเมินผล	.244	.063	.261	3.907	.000**

$N = 382, R = .688^a, R^2 = .473, SE_{est} = 0.413, F = 67.548$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 การควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือของผู้ทำบัญชี ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามผลประเมินผล ค่า $sig = 0.002$ ค่า $sig = 0.014$ และ ค่า $sig = 0.00$ ที่ระดับมีนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม และด้านการประเมินความเสี่ยง ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านคุณภาพ

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	1.047	.142		7.347	.000
การระบุความเสี่ยง	.233	.053	.260	4.349	.000**
การจัดการความเสี่ยง	.226	.063	.242	3.618	.000**
การติดตามความเสี่ยง	.301	.059	.311	5.070	.000**

$N = 382, R = .756, R^2 = .571, SE_{est} = 0.366, F = 167.866$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สมมติฐานที่ 5 การบริหารความเสี่ยงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านคุณภาพของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงาน ด้านคุณภาพของผู้ทำบัญชี ด้านการระบุความเสี่ยง ด้านการจัดการความเสี่ยง และ

การติดตามความเสี่ยง ค่า sig = 0.000 ที่ระดับมีนัยสำคัญ 0.01 ตามลำดับ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านความทันต่อเวลา

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	.920	.165		5.564	.000
การระบุความเสี่ยง	.104	.062	.107	1.677	.094
การจัดการความเสี่ยง	.250	.073	.246	3.446	.001**
การติดตามความเสี่ยง	.427	.069	.406	6.193	.000**

N = 382, R = .714, R² = .510, SE_{est} = 0.424, F = 131.081

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6 การบริหารความเสี่ยงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านความทันต่อเวลาของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การบริหารความเสี่ยงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงาน ด้านความทันต่อเวลาของผู้ทำบัญชี ด้านการจัดการความเสี่ยง และด้านการติดตามความเสี่ยง ค่า sig = 0.001 และ ค่า sig = 0.000 ที่ระดับมีนัยสำคัญ 0.01 ตามลำดับ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนด้านการระบุความเสี่ยง ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านความถูกต้องของข้อมูลบัญชี

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	1.028	.165		6.219	.000
การระบุความเสี่ยง	.109	.062	.114	1.759	.079
การจัดการความเสี่ยง	.193	.073	.192	2.657	.008**
การติดตามความเสี่ยง	.458	.069	.442	6.641	.000**

$N = 382$, $R = .705^a$, $R^2 = .496$, $SE_{est} = 0.492$, $F = 124.207$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 7 การบริหารความเสี่ยงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านความถูกต้องของข้อมูลบัญชีของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านความถูกต้องของข้อมูลบัญชี ด้านการจัดการความเสี่ยง และด้านการติดตามความเสี่ยง ค่า $sig = 0.000$ และ ค่า $sig = 0.008$ ที่ระดับมีนัยสำคัญ 0.05 ตามลำดับ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนด้านการระบุความเสี่ยงไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	1.249	.159		7.838	.000
การระบุความเสี่ยง	.079	.060	.087	1.319	.188
การจัดการความเสี่ยง	.270	.070	.284	3.857	.000**
การติดตามความเสี่ยง	.358	.067	.364	5.382	.000**

$N = 382$, $R = .692$, $R^2 = .479$, $SE_{est} = 0.409$, $F = 115.624$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 8 การบริหารความเสี่ยงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การบริหารความเสี่ยงมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถือของผู้ทำบัญชี ด้านการจัดการความเสี่ยง และด้านการติดตามความเสี่ยง ค่า $sig = 0.000$ ที่ระดับมีนัยสำคัญ 0.01 ตามลำดับ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนด้านการระบุความเสี่ยง ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

อภิปรายผล

การควบคุมภายในส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า การควบคุมภายใน ได้แก่ การติดตามและประเมินผล ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และกิจกรรมการควบคุม ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านคุณภาพ ด้านความทันต่อเวลา ด้านความถูกต้องของข้อมูล และด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับปทุมพร หิรัญสาลี (2566) กล่าวว่า การควบคุมภายในที่ดี อันได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์และอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าการควบคุมภายในที่ดีช่วยส่งเสริมให้การทำงานขององค์กรมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านสารสนเทศและการสื่อสารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Frank Nana Kweku Otoo, Manpreet Kaur and Nissar Ahmed Rather (2023) กล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์กรได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญจากสามมิติของระบบการควบคุมภายใน กิจกรรมการควบคุม สภาพแวดล้อมการควบคุม และการประเมินความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม ผลกระทบของการติดตามการควบคุมต่อประสิทธิผลขององค์กรนั้นไม่สำคัญ ผลลัพธ์ยังแสดงให้เห็นผลกระทบที่ไม่สำคัญของข้อมูลและการสื่อสารต่อประสิทธิผลขององค์กร ผลการศึกษาอาจช่วยผู้ตัดสินใจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการนำระบบการควบคุมภายในเชิงรุกมาใช้ออกแบบและดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานประสิทธิผลและความได้เปรียบทางการแข่งขัน การศึกษานี้ส่งเสริมวรรณกรรมโดยพิสูจน์เชิงประจักษ์ว่าระบบการควบคุมภายในมีผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์กร

การบริหารความเสี่ยงส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า การบริหารความเสี่ยง ได้แก่ การจัดการความเสี่ยง การติดตามความเสี่ยง และการระบุความเสี่ยงส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี ด้านคุณภาพ ด้านความทันต่อเวลา ด้านความถูกต้องของข้อมูล และด้านมาตรฐานและความน่าเชื่อถืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับสมยศ อวเกียรติ และสิทธิพร ประวัติดรุ้งเรือง (2560) กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยงด้านการระบุความเสี่ยง ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านการจัดการความเสี่ยง และด้านการติดตามประเมินผลมีความสัมพันธ์

เชิงบวกกับผลการดำเนินงานโดยรวม ของธุรกิจ SMEs เนื่องจาก หากองค์กรสามารถบริหารความเสี่ยงได้โดยการระบุความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยงและติดตาม ประเมินผลการรายงานความเสี่ยงได้อย่าง ชัดเจนและมีประสิทธิภาพทุก ๆ ด้าน จะทำให้ SMEs มีผลการดำเนินงานดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับLagat Fredrick Kiprop, Dr. Joel Tenai. (2017) กล่าวว่า การติดตามความเสี่ยง [$r = .206, p < .05$] มีประสิทธิภาพความสัมพันธ์เชิงบวกของสถาบันการเงิน ยิ่งมีการติดตามความเสี่ยงมากเท่าใด สถาบันการเงินก็จะมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นเท่านั้น มีการใช้แนวทางการติดตามความเสี่ยงที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่า ความเสี่ยงสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการของสถาบันการเงิน เพื่อเปิดเผยข้อผิดพลาดในระยะเริ่มต้น การติดตามความเสี่ยงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของสถาบันการเงิน ($P < 0.05$) สมมติฐาน (H04) ที่ระบุว่า การติดตามความเสี่ยงไม่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของสถาบันการเงินถูกปฏิเสธ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา อิทธิพลการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงต่อ ประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยทั้งสองปัจจัย ช่วยให้การดำเนินงานมีคุณภาพ ถูกต้อง ทันต่อเวลา และสอดคล้องตามมาตรฐานและความ น่าเชื่อถือ ดังนั้น การเสริมสร้างระบบควบคุมภายในที่รัดกุมและมีการประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งพัฒนาทักษะของผู้ทำบัญชีให้เข้าใจขั้นตอนและมาตรฐาน เพื่อคงประสิทธิภาพการทำงานในระดับสูงและลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะผลที่ได้จากการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงต่อ ประสิทธิภาพการทำงานของผู้ทำบัญชี โดยมีข้อเสนอแนะอยู่ 2 ลักษณะ ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ ผู้บริหาร และองค์กร ควรส่งเสริมการอบรม และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะและเสริมสร้างความเข้าใจในบทบาทของผู้ทำบัญชีภายใต้ระบบควบคุม ที่มีประสิทธิภาพ และตระหนักถึงความสำคัญของระบบควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกับแนวทาง ปฏิบัติตามมาตรฐานสากล ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีบัญชีและการควบคุมภายใน เช่น การใช้ระบบ ERP, BI

dashboard หรือ blockchain ในการลดความเสี่ยงและเพิ่มประสิทธิภาพ 2. การศึกษาครั้งต่อไปควรมุ่งเน้นไปยังกลุ่มอุตสาหกรรมเฉพาะ เช่น ธุรกิจด้านเทคโนโลยี เพื่อวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงในแต่ละบริษัท ซึ่งอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานในรูปแบบที่แตกต่างจากภาคธุรกิจทั่วไป

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยนี้สร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการบูรณาการระบบควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงในบริษัทของผู้ทำบัญชี ซึ่งพบว่าการควบคุมภายในด้านกิจกรรมการควบคุมข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามประเมินผล รวมถึงการบริหารความเสี่ยงด้านการจัดการความเสี่ยงและการติดตามความเสี่ยง มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานทุกด้าน ทั้งคุณภาพ ความถูกต้อง ความทันต่อเวลา และมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ องค์ความรู้ที่ได้จะสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบงานให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความท้าทายของวิชาชีพบัญชี ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดข้อผิดพลาด และเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงิน

เอกสารอ้างอิง

- กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. (2559). *คู่มือการบริหารความเสี่ยง*. เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม 2568 จาก <https://www.personnel.nu.ac.th/home/images/data/file/risk/11.pdf>
- ปทุมพร หิรัญสาลี. (2023). อิทธิพลของการควบคุมภายในที่ดีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 8(5), 33-48.
- จักรีวรรณ จูเมือง. (2567). การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน *การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2567). *รายชื่อผู้ทำบัญชีที่ขึ้นทะเบียน ปี 2567*. เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม 2568 จาก <https://www.dbd.go.th>

- สมยศ อวเกียรติ และ สิทธิพร ประวัตรุ่งเรือง. (2560). การบริหารความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น*, 11(4), 48-62.
- COSO (The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission). (2013). *Internal Control – Integrated Framework (2013)*.
- IFAC (International Federation of Accountants). (2022). *Future-Ready Accountants: The Role of Digital Transformation and Ethics*.
- Abiodun, E. A. (2020). Internal control procedures and firm's performance. *International Journal of Scientific & Technology Research*, 9(2), 6407-6415.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Hinkle, D.E, William, W. and Stephen G. J. (1998). *Applied Statistics for the Behavior Sciences*. 4th ed. New York: Houghton Mifflin.
- Kiprop, L. F., & Tenai, J. (2017). Effect of risk identification on performance of financial institutions. *International Journal of Business Strategy*, 2(5), 75-87.
- Karina, R., Lestari, F., & Ivone, I. (2023). The Effect of Enterprise Risk Management on Financial Performance and Firm Value: The Role of Environmental, Social and Governance Performance. *Global Financial Accounting Journal*, 7(2), 213-229.
- Otoo, F. N. K., Kaur, M., & Rather, N. A. (2023). Evaluating the impact of internal control systems on organizational effectiveness. *LBS Journal of Management & Research*, 21(1), 135-154.